

virkelig er Fare paa Færde. Ministeren bør derfor ikke lade denne Prøve være bestemmende for hans Stilling til de Ønsker, som Redningsmandskabet nærer om at faa større Motorer lagt ind i de forskellige Baade.

I det hele taget ved jeg, at Redningsmandskabet paa de forskellige Pladser vilde sætte stor Pris paa, om man herindefra vilde give dem Lejlighed til i langt højere Grad, end Tilfældet er, at tage de tekniske Hjælpemidler i Brug ved deres Arbejde; herom foreligger der samstemmende Udtalelser fra Redningsmandskabet. Det er meddelt mig, at i disse Baade kan der udmærket godt indlægges Hjælpemotorer, saaledes at den menneskelige og den tekniske Arbejdskraft kan samarbejde, hvilket i betydelig Grad vil lette Arbejdet. Jeg vil gerne i denne Forbindelse nævne et andet Forhold. Paa en bestemt Plads, Thyborøn, har man anskaffet en Traktor til Brug ved Redningsbaadens Transport ud til Havet. Det viser sig, at en saadan Traktor udmærket kan bruges i Klitterne som Transportmiddel, og det vilde vistnok være ønskeligt, om der paa andre Pladser anskaffedes saadanne Traktorer. Jeg kan meddele den højtærede Minister, at man ude paa Thyborøn mener, at man godt kunde have arrangeret det paa en endnu bedre Maade: Redningsvæsenet kunde anvende denne Traktor paa andre Pladser og saa forsyne Redningsvæsenet i Thyborøn med en Motorbaad; denne kunde stationeres saa nær Havnene, at den let kunde føres derud. Alle sagkyndige, jeg har talt med, er enige om, at det vilde have været en højst praktisk Løsning, for ud gennem Havnen kan Baade som Regel, ja, næsten altid, gaa, hvorimod det ofte har sine Vanskeligheder at gaa til Havs fra aaben Strand. Der, hvor man har Havnen i Forvejen, synes man altsaa, det vilde være mere praktisk, om der var blevet anskaffet en Motorbaad til Redningsvæsenet, medens Traktoren anvendtes paa andre Pladser.

Jeg vil endnu sige et Par Ord angaaende det Forhold, som har foranlediget mig til at omtale hele denne Sag. Det er de Anker, Fiskerne har fremført, særlig i Anledning af Vagtjenesten. Der har været nævnt specielle Tilfælde, hvor Tilsynet en Stormvejrs-Nat eller Aften ikke har været fuldt betryggende, saa at skibbrudne ikke har modtaget Hjælp fra Redningsvæsenet. Det skyldes selvfølgelig ikke Redningsmandskabets Uvillie mod at gaa ud, men den Omstændighed, at Vagter har været uforsvarlig. Jeg er imid-

lertid vidende om, at de uheldige Forhold, som er blevet nævnt, er isolerede, gælder ganske faa Tilfælde, og at de danske Redningsmænds Organisation ligesom Dansk Fiskeriforening i allerhøjeste Grad beklager disse Uheld. Jeg henstiller til den højtærede Minister, naar han overvejer hele dette Spørgsmaal, at betænke, om det ikke var muligt at organisere et vist Hjælpemandskab. Jeg ved, at den Tanke har været fremme tidligere. Saa langt tilbage som i 1908 udtalte det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, der den Gang var Konseilspræsident og Marineminister, at han har forsøgt at faa oprettet et saadant Hjælpemandskab, for at Kyststrækningen ikke skulde ligge ubevogtet hen i de Tilfælde, hvor hele det fast ansatte Redningsmandskab var kaldt til Søs. Der er imidlertid ikke sket nogen Ændring i Forholdene siden 1908, den gode Idé, som det ærede Medlem, den Gang fremsatte, er ikke blevet ført ud i Livet. Naar det Tilfælde indtræder, at Mandskabet ikke er fuldtalligt — enkelte af dem kan jo selv være paa Havet, Fiskeri er jo deres Hovederhverv, de lønnes ikke saaledes, at de kan sidde hjemme og nøjes med at være Redningsmænd, de maa ligesom deres Standsfæller skaffe sig deres Udkomme gennem Fiskeri —, burde andre Fiskere træde til, saaledes at den Styrke, der skal bemande Redningsbaaden, bliver fuldtallig. Et saadant ansat Hjælpemandskab vilde det sikkert være formaalstjenligt at have, saa at Vagtjenesten langs Kysterne i Uvejrstider ikke blev forsømt.

Jeg mener, at det, jeg her har nævnt med Hensyn til det frivillige Arbejde, Fiskerne foretager derude, berettiger det Ønske, de har fremsat overfor Ministeriet, at man ved Besættelsen af ledigblivne Pladser gav Fiskerne Indstillingsret gennem deres Organisation. Jeg synes, det er et ganske rimeligt Ønske, og jeg haaber, det maa blive opfyldt, og at den Afvisning, det paa forskellige Steder har mødt, ikke skal tages saa alvorligt, som det kunde se ud til. Jeg synes, det er rimeligt, at dette Hensyn tages til Fiskerne. Det er et Ønske, som ikke er af nogen helt ny Dato, det er et Krav, der har været fremme ved tidligere Lejligheder, at Opsynsmændene ikke maatte være enebestemmende med Hensyn til, hvem der skulde ansættes ved Redningsvæsenet. Jeg husker, at en tidligere Folketingsmand fra Thisted Amt, afdøde Folketingsmand Kirkegaard fra Agger, i Folketinget har fremsat det Ønske